यत् ते पितावदद्धर्मं त्वं च सत्यं प्रभाषसे ।
ददामि ते मत्त्वदृशो ज्ञानं ब्रह्म सनातनं ॥ १० ॥
गृहाण द्रविणं दत्तं मत्सत्त्वपरिशेषितं ।
इत्युक्त्वान्तर्हितो रुद्रो भगवान् सत्यवत्सलः ॥ ११ ॥
य एतत् संस्मरेत् प्रातः सायं च सुसमाहितः ।
कविर्भवति मत्त्वज्ञो गतिं चैव तथात्मनः ॥ १२ ॥
नाभागादम्बरीषो ऽभून्महाभागवतः कृती ।
नास्पृशद्ब्रह्मशापो ऽपि यं न प्रतिहतः क्वचित् ॥ १३ ॥
राजोवच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि राजर्षेस्तस्य धीमतः ।
न प्राभूद्यत्र निर्मुक्तो ब्रह्मदण्डो दुरत्ययः ॥ १४ ॥
शुक उवाच ॥ अम्बरीषो महाभागः सप्तद्वीपवतीं महीं ।
अव्ययां च श्रियं लब्धा विभवं चातुलं भुवि ॥ १५ ॥
मेने ऽतिदुर्लभं पुंसां सर्वं तत् स्वप्नसंस्तुतं ।
विद्वान् विभवनिर्वाणं तमो विशति यत् पुमान् ॥ १६ ॥
वासुदेवे भगवति तद्भक्तेषु च साधुषु ।
प्राप्तो भावं परं विश्वं येनेदं लोष्टवत् स्मृतं ॥ १७ ॥
स वै मनः कृष्णपदारविन्दयोर्वचांसि वैकुण्ठगुणानुवर्णने ।
करौ हरेर्मन्दिरमार्जनादिषु श्रुतिं चकाराच्युतसत्कथोदये ॥ १८ ॥
मुकुन्दलिङ्गालयदर्शने दृशौ तद्भृत्यगात्रस्पर्शे ऽङ्गसंगमं ।
घ्राणं च तत्पादसरोजसौरभे श्रीमत्तुलस्या रसनां तदर्पिते ॥ १९ ॥
पादौ हरेः क्षेत्रपदानुसर्पणे शिरो हृषीकेशपदाभिवन्दने ।
कामं च दास्ये न तु कामकाम्यया यथोत्तमश्लोकजनाश्रया रतिः ॥ २० ॥